

РЕШЕНИЕ

№ 10471

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

при участието на секретаря ПАОЛА ЦВ. РАЧОВСКА
като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Гражданско дело
№ 20231110105947 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по подадена от А. А. К., искова молба против „дирекция“, с която е предявена осъдителна искова претенция с правно основание чл. 181, ал.2 вр. ал. 4 ЗМВР, с искане да се постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2 000.00 лева, представляваща легова равностойност на неусвоен лимит за униформено облекло за периода от 2019 г. до 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 02.02.2023 г. до окончателно изплащане.

Ищецът извежда съдебно предявените си права при твърдения, че заема при ответника длъжността „(длъжност)“ в ** група, ** сектор към отдел „(отдел)“. Сочи, че длъжността, която изпълнява изисква изпълнението на служебните задължения да е в униформено облекло. Излага, че безплатно униформено облекло за служителите, се осигурява със заповед на Министъра на вътрешните работи, като последният определял лимит на база на който се осигурявало униформеното облекло. Поддържа, че за претендирания период са издадени следните заповеди: заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева; заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева; заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева и заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 800,00 лева. Твърди, че в края на всяка календарна година служителите са длъжни да представят вещева заявка, която да съдържа необходимите за следващата година дрехи от униформеното облекло, като същите не трябва да надвишават определения лимит. Аргументира, че в края на всяка година е представял вещева заявка, но въпреки това не му били предоставени елементи от униформеното облекло. В заключение сочи, че доколкото ответникът не е изпълнил задължението си да му предостави за периода от 2019 г. до 2022 г. униформено облекло, то същият му дължи паричната равностойност на неусвоения лимит за униформено облекло. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който

предявеният иск се оспорва като неоснователен. Ответникът не оспорва факта, че ищецът заема при него длъжността (длъжност), както и обстоятелството, че през периода от 2019 г. до 2022 г. са издадени заповеди от Министъра на вътрешните работи, с които е определен лимитът за униформено облекло в сочените от ищеца размери. Ответникът излага, че в случая не са налице предпоставки за изплащане на паричната равностойност на униформено облекло в размер на лимита за съответната година, т.к. съгласно действаща нормативна уредба само при прекратяване на служебното правоотношение, на служителя се изплащала стойността на униформеното облекло за предходната и текущата календарна година, какъвто обаче не бил настоящият случай, доколкото служебното правоотношение с ищеца не било прекратено. Излага, че ищецът не е ангажирал доказателства, от които да е видно, че се е явил във вещеве звено за да закупи съответното униформено облекло, нито такива, от които да е видно, че е подавал вещева заявка. Твърди, че през процесния период на ищеца са отпускани средства за униформено облекло, но същият не бил усвоил лимитите. Аргументира, че полагащите се суми за униформено облекло не се отпускат в брой, а под формата на лимити, които служителят може да използва като се яви във вещеве звено към съответната дирекция и се снабди с необходимото облекло. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните, материалите по делото и закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 181, ал. 2 вр. ал. 4 ЗМВР, с искане да се постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2 000.00 лева, представляваща левова равностойност на неусвоен лимит за униформено облекло за периода от 2019 г. до 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 02.02.2023 г. до окончателно изплащане.

В тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно наличието на валидно служебно правоотношение между страните през процесния период, по силата на което да е полагал труд при ответника; да попада в обхвата на категорията държавни служители, на които се дължи предоставянето на униформено облекло; че е заявил искане по съответния ред пред ответника за предоставяне на униформено облекло за календарните 2019 г. – 2022 г. и такова не му е предоставено; както и размера на претенцията.

При установяване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже по делото, че е осигурил или предоставил униформено облекло на ищеца за периода 2019 г. – 2022 г. или, че му е заплатил левовата равностойност.

С доклада по делото, не оспорен от страните, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че през процесния период, както и към настоящ момент, между страните съществува служебно правоотношение, по силата на което ищецът заема длъжността „(длъжност)“ в ** група, ** сектор към отдел „(отдел)“; че длъжността, която изпълнява ищецът изисква изпълнението на служебните задължения да е в униформено облекло; че през периода от 2019 г. до 2022 г. са издадени заповеди от Министъра на вътрешните работи, с които е определен лимитът за униформено облекло, както следва: заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева; заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева; заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 400,00 лева и заповед с рег. № (номер)/(дата) г., с която бил определен лимит в размер на 800,00 лева; че евентуално дължимата се на ищеца парична равностойност за униформено облекло за процесния период възлиза на сумата от 2 000.00 лева, както и че от страна на ответника не му е изплащано обезщетение, равняващо се на левовата равностойност на облеклото за процесния период.

Съгласно материалноправната разпоредба на чл. 181, ал. 2 ЗМВР на държавните служители се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещеве имущество и

снаряжение, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло. В ал. 4 на цитираната материалноправна разпоредба е установено, че размерът на сумите и доволствията по ал. 1 – 3 се определя ежегодно със заповед на министъра на вътрешните работи.

Не е спорно по делото, че ищецът през исковия период е имал качеството служител, изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло по смисъла на чл. 151, ал. 4 ЗМВР.

През процесния период условията и реда за осигуряване на служителите на Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имуществено и снаряжение и ежегодно на парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители са регламентирани в *„НАРЕДБА № (номер)-(номер) от (дата) г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имуществено и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители“*.

В чл. 1 от процесната Наредба е регламентирано, че *„с тази наредба се определят условията и редът за осигуряване на служителите на Министерството на вътрешните работи (МВР) по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) на работно и униформено облекло, друго вещеве имуществено и снаряжение и ежегодно на парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители.“* Не е спорно, че ищецът попада в предметния обхват на служителите, систематизирани в чл. 1 от процесната Наредба.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от Наредбата *„когато служебното правоотношение на държавен служител, изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло, е прекратено, държавният служител възстановява стойността на полученото униформено облекло за текущата година пропорционално на неотработеното време до края на годината в срок от 7 работни дни от датата на прекратяване на правоотношението във финансовото звено по последната месторабота.“*

В чл. 19, ал. 2 от Наредбата е прието, че *в случай че на служителя по ал. 1 не е предоставено униформено облекло за предходната и текущата календарна година, на същия се изплащат стойностите на униформеното облекло за предходната и пропорционално за текущата година след приспадане на усвоените суми от размера, определен със заповедта за текущата година по чл. 181, ал. 4 ЗМВР.*

По изложената аргументация следва извода, че ищецът, в качеството му на служител изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло има право да получи стойността на униформеното облекло само в хипотеза, при която служебното му правоотношение е прекратено и то за текущата година, в която служебното правоотношение е прекратено и преходната такава.

В процесния случай с доклада по делото, не оспорен от страните, е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че през процесния период, както и към настоящ момент, между страните съществува служебно правоотношение, по силата на което ищецът заема длъжността „(длъжност)“ в ** група, ** сектор към отдел „(отдел)“.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че не е налице фактическия състав на чл. 19 ал. 2 вр. ал. 1 от НАРЕДБА № (номер)-(номер) от (дата) г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имуществено и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители, регламентиращ възможност за ищеца вместо униформено облекло да получи паричната му равностойност.

Настоящият съдебен състав намира за необходимо да акцентира и върху обстоятелството, че от представените от МВР - Дирекция „(дирекция)“ справки за

ищеца А. А. К. за предоставено униформено облекло за периода 2019г. – 2022г. се установява, че същият е получил вещеве имущество на два пъти през 2020г. и веднъж през 2022г., респективно неоснователни се явяват твърденията му, че не е получавал такова, доколкото не е било осигурено.

На следващо място с доклада по делото, съдът указва изрично на ищеца по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства за твърденията си, че при посещения в служба „ДУССД“ му е съобщавано, че не е налично униформено облекло, като въпреки дадените указания не бяха формулирани доказателствени искания и не бяха ангажирани доказателства за установяване на тези твърдения. Още повече същите се опровергават от представените справки, от които се установява, че ищецът е получавал вещеве имущество, но поради неусвоени лимити за 2016г. и 2017г., консумативите са отчетени като получени именно за лимитите, полагащи се за 2016г. и 2017г.

По изложената аргументация, съдът намира, че исковата претенция се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, ищецът следва да заплати на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 100.00лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. А. К., ЕГН *****, срещу „дирекция“ /С./ с адрес: (град), (адрес), **иск с правно основание чл. 181, ал. 2 вр. ал. 4 ЗМВР, за заплащане на сумата от 2 000.00 лева**, представляваща легова равностойност на неусвоен лимит за униформено облекло за периода от 2019 г. до 2022 г. вкл., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 02.02.2023 г. до окончателно изплащане, **като неоснователен**.

ОСЪЖДА А. А. К., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, **да заплати на „дирекция“, сумата от 100.00лв.** – разноски.

Решението подлежи на обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____